דאי עבר ונסיב. ולו בת יבמתו לו גיורת: **דאי לא לאב קרא.** מידי דעל ידי עבירה קאתי לא כתב קרא למימר[ב] בניס אסר יולדו כו' דהא לא שכיח למיתי לידי דור שלישי: **והרי ממזר.** הוי ממזר אלא ע"י עבירה שבא אחר על מייבי כריתות וכתבינ הוי ממזר ולא בעי קרא למיכתב לן[ג] בניס אסר קרא לן אע"ג דלא שכיח **גרושתו.** מגיעה לאחר דאי הוה כתב קרא לן נמי דלא שכיח וכתב קרא להיתירא דכתיב (דברים כד) כי תועבה היא ודרשינן (קידושין ד' עו.) היא תועבה ואין בניס תועבה: **הכא משום עיקר איסורא לכתבי.** לאשמועינן דאיכא מיתה תועבה הוא: **אם נאמר בניס כו'.** לכתוב בן שלישי יצא וגו' או דור שלישי יצא להם ולא לכתוב בניס: **בן רשון ושני.** גר מצרי שנולדו לו שלשה בניס לאחר שנתגייר הבן הרשון והשני יאסרו והשלישי מותר: **לכך נאמר דורות.** לאשמועינן דכל בניו לאסורים ובני בניס מותרים: **ואם נאמר דור שלישי ולא נאמר בניס.** הייתי אומר לאותם ישראלים העומדים על הר סיני הוא שאמור דור שלישי שלהם ובניהם יבוא להם בקהל כלומר בהם ובניהם אסורין מצרי ומואבי אבל בני בניהם מותרים ומשם ואילך מותרין מצריים לפיכך גר לאשון: **משם מנה.** הוא לאשון בנו שני ובן בנו מותר: **להם אלך אחר פסוק.** תרי להם כתיבי[ד] ומשמע הלך אחר המיוחס להם ונמצאו בכאלו כגון מצרי שנשא ישראלית וישראל שנשא מצרית הלך אחריהן והולד פסול עד דור שלישי: **ואיטצדיך למכתב להם.** דמשמע דמשם מנה ואיטצדיך אשר יולדו להם תימא אשר יולדו מבניהם מנה וקשו קראי אהדדי: **אלא למיכתב אשר יולדו להם.** מישראל טהור: **אחרי הסם.** גבי שפחה גזירת הכתוב היא דולד שפחה כשפחה: **לפי' לאשורה נמי.** יש"מ נבעו: **להם מה מצפר.** והולד ירעה: **להם מצפר כולה.** והיא תרעה: **אי אמרת בשלמא עובר לאו ירך אמו הוא.** משום הכי להם כולה מתכפר להוי משום בשרה הפרשה כשהיה בתוכה נפשה והוה ליה כמפריש ב' חטאות בשחריות שהם מתכפר בשבריהם. וכי תימרין ולד חטאת למיתה היכא להפריש בהמה ריקנית ונתעברה וילדה: **והשניה תרעה.** וכי תימרין (שמורה דף טז.) חטאת שכפרו בעליה למיתה חזקה כגון שהפרישו חטאת ונתנה והקריב אחרת תחתיה ואחר כך נמצאת לאשורה: **בלידה.** הלך אחר הסם: **קרקפנא.** שלם משום: **כי עמודי.** היכא לגרסי: **כי אמר ר' יוחנן.** ומפי השמועה אמרת ולא מדעתך: **אין צריך טבילה.** לשום גירות שלקלקן ליה טבילה לתיימיר **משום דר' יצחק דאמר דבר תורה רובו ומקפיד עליו חוצץ רובו שאינו מקפיד עליו אינו חוצץ והא** ומקפיד עליו חוצץ. והכא לית קפיד כשהי חציצה הוא[ה] ולכך לרבינהיה הוא ומע"ג דאמר הסם גזרו על רובו שמין מקפיד כו' הכא מוקימנן שלמורייתא: והא

מצרי שני במה יטהר. ומ"ת יש שתוקית דהכא ר' יהודה היא ליה כפ' עשרה יוחסין (קדושין עג.) בקהל ודלי הוא דלא יבא בקהל קפיד ה"ה בקהל ובהן נמי יהא מותר לבא בקהל דממזר ודלי הוא דלא יבא הא ממזר קפיד יבא ויש לומר דשמותין לן שכיחי ממזרת דלא שכיח שפחה דלא שכיח לאסור בה אלא בקהל ולא בשאר עריות ול